

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/137/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010671
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3817010671.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 29.10.2018 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovanému S. A.

r o z h o d o l :

Obžalovaný S. A., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom F., U. XXX/XX, prechodne bytom F., S. X/X.,

j e v i n n ý, ž e

hoci mu zo zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí T. A., nar. XX.XX.XXXX a X. A., nar. XX.XX.XXXX, pričom v rámci posudzovania predbežnej otázky v zmysle § 7 ods. 1 Trestného poriadku poverený príslušník PZ určil, že otec detí bol povinný platiť od 14.10.2016 do 23.2.2017 na výživu mal. T. výživné vo výške 130,- euro a na výživu mal. X. vo výške 80,- euro mesačne a to do konca mesiaca k rukám matky N. A. a rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi pod sp. zn. 5P/56/2016-62 zo dňa 30.1.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.2.2017 bol zaviazaný prispievať na výživu syna T. mesačne sumou 130,- euro a na výživu X. sumou 80,- euro mesačne vždy do posledného dňa v mesiaci s účinnosťou od 14.10.2016, ktoré má platiť k rukám poškodenej N. A., vyživovaciu povinnosť si v období od 14.10.2016 do 29.10.2018 v Prievidzi, úmyselne neplní tým, že je živnostník, prostredníctvom živnosti nevykonáva žiadnu činnosť, nie je nikde zamestnaný, má príležitostný príjem z brigád, taktiež nie je evidovaný na úrade práce v evidencii uchádzačov o zamestnanie a teda nemá vážny záujem o prácu, čím zostal na výživnom dlhovať poškodenej N. A. sumu 5.040,86 euro,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e:

Podľa § 207 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní, ktoré vykonal v neprítomnosti obžalovaného, ktorý predvolanie na hlavné pojednávanie prevzal 10.10.2018, prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku. Vypočul svedkyňu A., podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil listinné dôkazy číslo listu 20 - 24, správy číslo listu 25-42, register trestov číslo listu 43, 91, trestný rozkaz číslo listu 54, pripojený spis Okresného súdu Prievidza č. OT 119/2017.

Obžalovaný vo výpovedi v prípravnom konaní dňa 8.8.2017, ako obvinený uviedol, že za obdobie od 14.10.2016 výživné neplatil vôbec až dovtedy, je bez zamestnania, za celé obdobie sa nezaevidoval na úrade práce ako nezamestnaný. Je živnostník, živnosť nemá zrušenú, ani pozastavenú. Robil v oblasti gastronómie, prestal to vykonávať asi pred dvoma rokmi. Chcel rozbehnúť podnikanie v tejto oblasti, neurobil to, snažila sa zarobiť cez nejaké fušky. Občas sa mu podarilo niečo také zohnať, mesačne si dokázal zarobiť približne 300,- euro, býva u svojej matky, tejto prispieva na stravu a bývanie 200,- euro. Je vyučený automechanik, fušky sa mu podarilo zohnať v oblasti stavebníctva. Nie je vlastníkom nehnuteľnosti, nie je vlastníkom motorového vozidla, nemá inú vyživovaciu povinnosť. Deti nenavštevuje, občas im zatelefonuje.

Svedkyňa A. na hlavnom pojednávaní, okrem iného uviedla, že obžalovaný od 14.10.2016 výživné neplatí, povedal, že údajne mu to takto vyhovuje, že si to odsedí, že jej nedá ani cent. Povedal, že vo výkone trestu mu bolo dobre. Obžalovaný vedome výživné neplatí, toto neplatí od rozvodu. Na otázku prokurátora uviedla, že poberá náhradné výživné. Je to asi rok. Na syna poberá 109,- euro, na dcéru 80,- euro. Dokáže sa postarať o deti, robí nadčasy, deti netrpia núdzou. Obžalovaný ju nekontaktoval žiadnym spôsobom. Pokiaľ má vedomosť obžalovaný si zarába v autoservisoch, po kamarátoch. Sú to zárobky načierno, aby nemusel nič priznať, má exekúcie. Obžalovaný neposlal žiadne výživné ani, keď bol vo výkone trestu. Žiadne papiere na prípadné platenie výživného z výkonu trestu neposlal, nemala ani vedomosť, že je vo výkone trestu.

Na čísle listu 20 sa nachádza úradný záznam povereného príslušníka PZ zo dňa 24.7.2017, kde je uvedené, že pri určení vyživovacej povinnosti na maloletého T. 130,- euro a na maloletú X. 80,- euro mesačne v období od 14.10.2016 do 23.2.2017 poverený príslušník PZ vychádzal z možností a schopností obžalovaného, ako aj z odôvodnených potrieb deti.

Na čísle listu 21 sa nachádza rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 5P 56/2016 zo dňa 30.1.2017, právoplatný dňa 23.2.2017, ktorým bola určená výška vyživovacej povinnosti obžalovaného na syna T. 130,- euro a dcéru X. 80,- euro.

Z listinných dôkazov na číslo listu 27, 28 je preukázané, že obžalovaný nie je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie naposledy bol evidovaný 8.12.2002, kedy bol vyradený pre nespoluprácu. V prípade, že by obžalovaný bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, bolo by mu ponúknuté vhodné pracovné miesto podľa aktuálnej ponuky, s prihliadnutím na jeho schopnosti, vzdelanie a zdravotný stav.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza č. OT 119/2017 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 3.1.2018, právoplatným dňa 19.1.2018, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, bol mu uložený trest odňatia slobody 3 mesiace nepodmienečne v ústave s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti riadiť motorového vozidla akéhokoľvek druhu na dobu 24 mesiacov.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného. Za obdobie od 14.10.2016 do vyhlásenia rozsudku dňa 29.10.2018, tak zostal dlhovať poškodenej na výživnom sumu 5040,86 euro. Trestná činnosť obžalovaného okrem jeho výpovede v prípravnom konaní, ktorá bola podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítaná na hlavnom pojednávaní, je preukázaná aj výpoveďou poškodenej - svedkyne N.

A., taktiež ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní a oboznámené na hlavnom pojednávaní. Z výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní a tiež aj z ďalších z listinných dôkazov je bezpochyby preukázané, že obžalovaný v období od 14.10.2016 do vyhlásenia rozsudku dňa 29.10.2018, si úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, svoje dve maloleté deti. Vyživovaciu povinnosť v súčasnej dobe za obžalovaného plní štát, prostredníctvom náhradného výživného. Z dôkazov je preukázané, že obžalovaný nie je nikde zamestnaný, nie je evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný, prostriedky na živobytie si zabezpečuje drobnými brigádami, nemá vážny záujem riadne sa zamestnať. Je zrejmé, že tento spôsob života obžalovanému vyhovuje, toto potvrdila aj svedkyňa - poškodená N. A. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný hoci je živnostník, nepodniká v oblasti svojej živnosti, hoci by tak urobiť mohol. Je zrejmé že aktuálny spôsob jeho obživy mu vyhovuje, pretože z listinných dôkazov ktoré sa nachádzajú v spise je preukázané, že voči nemu sú vedené exekučné konania. Podľa názoru súdu vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní tvoria ucelenú sústavu priamych a nepriamych dôkazov, ktoré jednotlivo, ale aj vo svojom súhrne obžalovaného usvedčujú zo spáchania trestnej činnosti, z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Z uvedených dôvodov súd uznal obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný ako vyplýva z registra trestov bol doteraz, od roku 2016, 2 krát súdne trestaný, naposledy vyššie konštatovaným rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. OT 119/2017 zo dňa 3.1.2018. Podľa výpisu z evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky za obdobie od 29.6.2015 do 5.9.2017 bol postihnutý celkom v siedmych prípadoch za dopravné priestupky.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Berúc do úvahy tieto okolnosti rozhodujúce pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd zistil, že v prípade obžalovaného existuje len 1 priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený), neboli zistené žiadne poľahčujúce okolnosti. Vzhľadom na to, s prihliadnutím na ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona, bolo upravená dolná hranica trestnej sadzby na 8 mesiacov odňatia slobody, horná hranica trestnej sadzby zostala na úrovni 2 rokov. Súd potom ukladal trest v rámci takto upravenej trestnej sadzby. Berúc do úvahy najmä výšku dlžného výživného, ktoré obžalovaný zostal dlhovať poškodenej za obdobie od 14.10.2016 do 29.10.2018, kde ide o sumu 5040,86 euro, súd ukladal potom trest v hornej polovici takto upravenej trestnej sadzby a to v trvaní 20 mesiacov nepodmienečne. Nepodmienečný trest súd ukladal z toho dôvodu, že v poslednom období už bol 2 krát odsúdený za úmyselnú trestnú činnosť, predchádzajúce uložené tresty zjavne nesplnili svoj prevýchovný účel a navyše obžalovaný neplnil svoju vyživovaciu povinnosť aj v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Prievidza č. 1T 158/2016 zo dňa 19.12.2016, kde mu bol uložený trest odňatia slobody s probačným dohľadom 3 roky so skúšobnou dobou od 19.12.2016 do 20.12.2018. Podľa názoru súdu uložený nepodmienečný trest 20 mesiacov je trest primeraný, tento vystihuje spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného. Pre výkon trestu bol zaradený obžalovaný do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti bol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.